

2019. március 15.

Nyíregyháza

Böjti sorozat 5. nap

Cím: A halálból az életre épül meg egy asszony élete

„A szolgálat mélysége”

„³¹Közben kérték őt a tanítványai: „Mester, egyél!” ³²Ő pedig azt mondta nekik: „Nekem van eledelem, amit egyem, amiről ti nem tudtok.” ³³A tanítványok erre egymást kérdezték: „Valaki talán hozott neki enni?” ³⁴Jézus ezt mondta nekik: „Az én eledelem az, hogy teljesítsem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját. ³⁵Vajon nem ti magatok mondjátok-e, hogy még négy hónap, és jön az aratás? Íme, mondom nektek: emeljétek fel a szemeteket, és lássátok meg, hogy a mezők már fehérek az aratásra. ³⁶Az arató jutalmat kap, és begyűjti a termést az örök életre, hogy együtt örüljön a vető és az arató. ³⁷Mert ebben az esetben igaz a közmondás, hogy: más a vető, és más az arató. ³⁸Én elküldtelek titeket, hogy azt arassátok, amiért nem ti fáradtatok: mások fáradoztak érte, ti pedig az ő munkájukba álltatok be.” Jn 4,31-38

Szeretett Gyülekezet!

Sorozatunk utolsó napjához értünk. Minden este egy asszony összetört élete kerül előtérbe. Megnéztük, hogy milyen hosszú út volt mögötte, mennyire volt göröngyös, milyen vargabetűk voltak az életében, s mi kellett ahhoz, hogy ez az élet egyszer csak kiegyesedjen. Mert a vargabetűket ki lehet egyenesíteni! Számomra olyan nagy volt a felismerés, amikor Pál apostol hitre jut, akkor Jézus elküldi az Egyenes utcába. („¹¹Az Úr pedig így szólt hozzá: **Kelj fel, menj el abba az utcába, amelyet Egyenes utcának hívnak**” ApCsel 9,11) Számomra ez a történet azt jelentette többek között, hogy a Jézussal való találkozás után egyenesbe jönnek a dolgok. A Jézussal való élet azt is jelenti, hogy a vargabetűk, a rengeteg kérdőjelek kiegyenesednek. Ennek az asszonynak egyenesbe jött az élete! Nyilván volt ezután sok nehézség az életében, voltak megoldandó problémák, voltak terhek, felhők az életében, de egyenesbe jött az élete. A felhőtakarók, azok jönnek!

Repülésem története

Szóval biztos voltak nehézségek az életében, de Jézussal vinni a terheket, Vele megosztani, elé letenni mindig könnyebb.

Vödör cipelés története Mandán

Jézussal más hordani terheket. Jézus nem ígért teher nélküli életet, „*nem ígért napfényt árnyék nélkül*” – ahogy egy szép énekünk mondja, de Jézussal egyenesbe jöhet az ember élete és az útközben jött problémákat, terheket meg lehet osztani Jézussal. Szóval ilyen vargabetűkkel jött az asszony a kúthoz, s így egyenesedett ki az élete a Jézussal való találkozás és beszélgetés után, majd „egyenes”, megtisztított étellel ment el a kúttól (nem Jézustól, hanem csupán a kúttól) és hívta ez a rendezett és átadott életű asszony az embereket Jézushoz.

Jézus és az asszony közötti beszélgetésnek nem lehettek tanúi a tanítványok, akik a városban voltak mindeközben. A történet elején azt olvashatjuk, hogy „**Jézus akkor az úttól elfáradva leült a forrásnál**” (6.v.). Ebben a mondatban is fellelhető, hogy Ő valóságos Isten és valóságos ember volt. Igenis volt fáradt, tudott

sírni (Lázár halálánál, Jeruzsálem felett) szenvedett, azok az emberi jelzők, tulajdonságok is ott voltak az életében, de nem volt kiszolgáltatva azoknak, nem lett úrrá rajta. Még fáradtan is az Atyának engedelmeskedve végezte a feladatát, s ahol lehetett, ahol szükség volt rá, oda ment, az hajtotta, hogy emberek életét rendbe tegye. Ez volt földre jövetelének szándéka, hogy engedelmeskedjen az Atyának a halálig, mégpedig a kereszthalálig. Fáradtan, megterhelve, emberi körülmények között is az Atyának rendelte alá magát, hogy elvégezze, teljesítse akaratát és végezze munkáját. Még fáradtan is szolgált.

A tanítványok, akik ki vannak teljes értelemben szolgáltatva e testnek, nem is értették, hogy honnan és milyen eledele van Jézusnak. Jézust az táplálja és élteni, hogy az Atyának engedelmeskedik. Ez egy magasabb rendű szolgálat. Az ember testien gondolkodik, mert test az, de milyen jó látni, ahogy a tanítványok később kezdik megérteni ezt a hatalmas különbséget, hogy „**a ti utaitok, nem az én utaim, a ti gondolataitok nem az én gondo-**

lataim”. Idő kell ahhoz a Krisztus ismeretének, a benne való életnek az elmélyülésére. Arra a bizonyos „mélyre evezésre” van szükség, hogy az ember egész életét Jézus járja át. Az ifinkben néhány éve ébredést élhetünk át és olyan jó volt látni, ahogy Jézus formálja őket. Olyan testien gondolkodtak és látom, ahogy életük egyre több területét Jézusnak adták át. Emlékszem egy volt konfirmandusomra, aki nagyon tiszteletlen volt velem szemben. Sokszor volt pimasz és szeretetlen. Egyik alkalommal, amikor konfirmandus táborba vittem őket, s együtt voltunk Tiszalökön, akkor egy kirándulás alkalmával belelépett egy tehén kakiba. Aztán odajött hozzám, s megkérdezte tőlem: „*lenyalod?*”. Akkor köpni-nyelni nem tudtam, annyira meglepődtem. Aztán néhány évre rá hitrejutott, Jézus Krisztusnak átadta az életét, új életet nyert, s mindenre bocsánatot kapott (megtérési Igéje az volt, amit a Jelenések könyvében olvashatunk: „¹⁵**Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró!** ¹⁶**Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig**

hideg: kiköplek a számból.” Jel 3,15-16). Azóta az egyik legtiszteltettedebb ifjúsági tag. Jézus csodálatosan átformálta a szívét, a beszédét, hatalmas változást végzett el az életében. A vargabetűket Ő kiegyenesítette az ő életében is és még sokakéban! Jó látni a fiatalok életében, amikor elkezd mélyülni, megszilárdulni a Krisztusban való hitük. Ahogy a hamisítatlan lelki tejet kívánják, ahogy meg akarnak érteni dolgokat az Igéből, ahogy szolgálni szeretnének, ahogy az idejüket kezdik odaszánni, ahogy látni lehet azt a fajta elköteleződést, hogy nem akarnak másról tudni az életükben, csak Krisztusról, róla, is mint a megfeszítettéről. Amikor látni ezt a változást, hogy milyen volt, amikor odajött, hogyan törlik össze Jézus előtt, aztán hogyan kezd mélyülni a hite, a szolgálata, hogyan válik valaki valóságosan tanítvánnyá. Hogyan lesz fogyasztói keresztyénből szolgálói keresztyén! Ideáig kellene mindannyiunknak eljutni. És ez nem bigottság, fanatizmus. Néhány évvel ezelőtt volt alkalmam Martinek János olimpiai bajnok öttusázóval személyesen találkozni. Arról beszélt, hogy amikor a szöuli olimpiára készült, akkor korán reggel 6 órakor már az

uszodában kezdett, s este 10 órakor fejezte be a lovaglással. Ezt minden nap megtette. Erről szólt az élete! S ahhoz, hogy felálljon a dobogó legfelső fokára, eredményeket érjen el, ahhoz ilyen életet kellett élnie. Lehet azt mondani, hogy ez bigottság, fanatizmus, de ez az ember Szöulban két aranyérmet is elhozott, mert azt mondta, mindenemet odaszánom, hogy felállhassak a dobogó legfelső fokára. Senki nem vádolta meg, hanem mindenki meghatóva énekelte vele együtt a magyar himnusz.

A Jézussal való élet, a Neki való szolgálat teljes elköteleződést jelent. Nem úgy immel-ámmal, ha van kedvem, akkor csinálom, hogy ha olyan, akkor elvégzem. Tudod, nem te teszel szíveséget az Úrnak, hogy szolgálj. Egyszer valakit megkértem, hogy helyettesítsen, erre azt mondja: „most nem vállalom, mert olyan nyűg felkészülni.” Én meg éppen hogy kiváltságnak érzem. Milyen csodálatos dolog, milyen nagy hatalmas kiváltság, hogy az élő, mindenható Urat szolgálhatom, hogy engem is bevon a szolgálatba, megbíz szolgálattal. Vannak látványos és kevésbé látványos szolgálat, de minden, az Úrnak tett szolgálat kiváltság.

Győri János oratóriumi szolgálat

Nem a szolgálat milyensége, hanem a szolgálat ténye a fontos. Ahogy a Fiú engedelmeskedett az Atyának, a hívő így tekintheti kiváltságnak, hogy mindent Neki rendelhet alá. Hogy minden Jézus fennhatósága alá tartozzon. Jézusnál azt lehetett látni, hogy az Atyával megvolt az a bensőséges kapcsolat, mindent az a mély, bensőséges viszony járt át. Milyen jó lenne, ha a Krisztus követésben az a mély, bensőséges kapcsolat lenne meg Vele. Mindent, életünk minden területét a Vele való viszony járna át, mindent ez határozná meg. Hogy nem csak egy jó élménnyel mennénk haza, mert higgyétek el, az élmény 1-2-3 hétig tart, aztán a feledés homályában szépen eltűnik. Ne menjetek haza teljes elköteleződés nélkül, ha Krisztussal akartok élni. Ez a „minden” határoz meg aztán mindent! A szolgálatot, a Krisztussal való életet, annak mélységét, mindent.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Drága Testvérek!

Drága véren váltattatok meg, s nekünk olyan Jézusunk van, akinek semmi nem volt drága, a samáriai asszony életéért, de semmi nem volt drága, hogy a te hiábavaló, értéktelen életedet megmentse, felbecsülje és értékessé tegye. Ő ezért jött! Értéktelen élettel jött ez az asszony a kúthoz, értékessel ment el. Te hogy jöttél, de ami még fontosabb, hogy mész el? Attól a Jézustól, aki minden követ megmozgatott érted!? Kiváltságnak érzed ezt?

Ámen!